

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۲/۱۴

نویسنده: مختار وفایی

نماز اجباری در افغانستان؛ افراد غایب جریمه می‌شوند

منبع: ۲۱ قوس ۱۴۰۰ اندیپندنت

وزارت امر به معروف و نهی از منکر طالبان، به‌تازگی به امامان مساجد در بسیاری از شهرها و روستاهای افغانستان دستور داده است، فهرستی از نمازگزاران تهیه کنند و کسانی را که نمازهای صبح و شام را در مسجد نمی‌خوانند، باید جریمه شوند.

محمد رسول، ساکن منطقه دهنده در شهر تالقان در شمال افغانستان می‌گوید امام مسجد آن محله، به دستور مسئولان وزارت امر به معروف، فرمی را تهیه کرده است و در آن اسم همه مردانی را که شرایط نماز خواندن را دارند، درج کرده است.

محمد رسول می‌گوید امام مسجد به مردم گوشزد کرده است که صبح و شام، نمازگزاران را حاضر و غیرحاضر می‌کند و بر اساس دستور وزارت امر به معروف، کسی که در یک وعده نماز حضور نداشته باشد، باید ۲۰۰ افغانی جریمه بپردازد. امام مسجد قریه دهنده شهر تالقان گفته است، این پول مربوط به «امارت اسلامی» است و هدف از اعمال این دستورها، اجرای شریعت و پایبند ساختن مردم به عبادت است.

به گفته این فرد ساکن تالقان، مردم به دلیل وضع بد اقتصادی و نداشتن پول، از ترس اینکه جریمه شوند، نمازشان را در مساجد می‌خوانند. عنوان فورمه که وزارت امر به معروف طالبان به امامان مساجد داده، «جدول حاضری نمازگزاران» است و در آن اسم، اسم پدر، اسم مسجد و مکان زندگی افراد ثبت می‌شود.

نیاز محمد (مستعار)، یک مغازه‌دار در مرکز شهر بلخ نیز می‌گوید مسئولان وزارت امر به معروف طالبان به همه کسبه در بازار بلخ دستور داده اند که هنگام نماز ظهر، مغازه‌ها و کارهایشان را بسته کنند و نماز را در مسجد بخوانند.

به گفته این مغازه‌دار، اگر کسی در هنگام نماز، در محل کارش دیده شود، ضمن اینکه او را جریمه می‌کنند، با شلاق و میله تفنگ نیز شکنجه می‌شود.

نیاز محمد می‌افزاید در افغانستان و به خصوص در میان کارگران و کسبه، هیچ‌کسی مخالف نماز و عبادت نیست، اما دستورهای سخت‌گیرانه طالبان، روند کار روزانه را مختل می‌کند و نیز به همین بهانه زمینه درآمد و اخاذی را، برای شماری از قومندانان و افراد این گروه فراهم می‌سازد.

این مغازه‌دار در شهر بلخ می‌گوید: «اعضای طالبان، هم‌روزه افرادی را به بهانه اینکه دیرتر به مسجد رسیده‌اند و یا به هر دلیلی امکان رفتن به مسجد را نداشته‌اند، ضمن اینکه جریمه می‌کنند، فرد مذکور را در مقابل مردم شکنجه می‌کنند و دشنام می‌دهند.»

او می‌گوید این یک روش ظالمانه است و درنهایت به بی‌زاری مردم از طالبان و دستورهای دینی آنان می‌انجامد.

اقدام مشابه در بسیاری از شهرهای دیگر افغانستان از جمله سرپل، غور، بادغیس، بغلان، بدخشان، فراه، زابل و نیمروز نیز به اجرا درآمده است. اجباری شدن نماز و اعمال دستورهای سختگیرانه بر اجرای عبادت و زندگی روزمره مردم، از جمله اقدامات طالبان در دولت نخست این گروه در خلال سالهای ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ میلادی در افغانستان بود.

در آن دوره نیز پولیس امر به معروف طالبان، موظف بود تا کسبه و مردم را از بازارها و جاده‌ها، به زور شلاق به مساجد هدایت کند. هر چند این بار در رفتار طالبان با دولت نخست این گروه، اندکی تفاوت احساس می‌شود، اما این تفاوت بیشتر در شهرهای بزرگی مانند کابل، هرات و مزارشریف است؛ جایی که هنوز رسانه‌های خارجی و داخلی تا حدی حضور دارند.

شیخ نسیم جعفری کارشناس امور دینی در افغانستان، در صحبت با ایندیندنت فارسی، در مورد اجباری شدن عبادت و اعمال دستورهای سختگیرانه می‌گوید: «جای تردیدی نیست که خداوند به عبادت بندگان نیازی ندارد، بلکه عبادت بندگان به خاطر تعالی روحی خود بندگان است؛ بنابراین، در عبادات از جمله در نماز، قصد قربت شرط است، یعنی نمازگزار باید با طیب نفس و رضایت قلبی عبادت کند.»

آقای جعفری می‌افزاید اجبار مردم به انجام عبادت، هرگز به تقویت جنبه‌های دینی و معنوی جامعه کمکی نخواهد کرد. او معتقد است که اجبار مردم به عبادت، آن‌ها را به عبادت دل‌بسته نخواهد کرد و به جای اجبار مردم به انجام عبادت، باید فلسفه عبادت برای مردم به درستی بیان شود تا خود مردم با میل و رغبت عبادت را انجام دهند.

شیخ نسیم جعفری می‌گوید: «نماز و عبادت اجباری، ضمن آن‌که به دلیل نبودن قصد قربت و رضایت قلبی، مقبول نیست، مردم را هم از عبادت دلزده خواهد کرد و اگر روزی اجبار و زور برطرف شود، آنگاه، هیچ‌کسی به عبادت اقدام نخواهد کرد.»

آقای جعفری می‌گوید نماز اجباری که مردم را بدون وضو به صفوف نماز ببرند، باعث می‌شود حرمت نماز شکسته شود و مردم نماز را به سخره بگیرند.

او از دولت نخست طالبان یاد می‌کند که یک بار در مسیر هرات و غزنی، پولیس امر به معروف طالبان، موتر او و همراهانشان را متوقف کرده و دستور داده است که ابتدا نمازشان را در مسجدی در آن منطقه بخوانند و سپس به مسافرت ادامه دهند. آقای جعفری می‌گوید، آن روز نماز را به دستور طالبان، بدون وضو خوانده است و بسیاری از کسانی که از بازار و جاده‌ها با تهدید شلاق به مساجد می‌روند، آمادگی برای خواندن نماز ندارند.

با این حال، به نظر می‌رسد طالبان از اعمال مقررات سختگیرانه در زندگی و کار مردم دست بردار نیست. هر چند تصور می‌شد در عملکرد طالبان نسبت به دولت نخست این گروه، تغییراتی ایجاد شده باشد، اما آنچه در شهرها و روستاها اجرا می‌شود، همان نسخه قوانین و فرمان‌های سختگیرانه‌ایی است که به فرمایش ملا عمر در افغانستان اجرا می‌شد.

پایان